

HONORABLE SENYORA

La Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), inscrita al Registre d'Associacions de Barcelona, amb domicili al carrer Sant Salvador núm. 97, baixos, 08024 de Barcelona i representada pel seu Vicepresident en Jose Antonio Garcia Moreno, **EXPOSA:**

Atès que en data 20 de maig de 2016 hem tingut coneixement de la Resolució de la Directora General de Forests del DARPAMN de 29 d'abril de 2016 que autoritza excepcionalment a les persones relacionades a l'Annex 1 de la mateixa dins dels terrenys agrícoles als municipis del Baix Llobregat de Viladecans, Sant Boi, Cornellà de Llobregat, El Prat de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí i Molins de Rei i la de 8 de maig de 2015 de la mateixa directora derivada de l'anterior dins de l'expedient DAAM/DZS-EC/16, no compartint absolutament el criteri d'aquest Departament i a la vista de la seva marcada il·legalitat, a l'empara de la Llei 30/1992, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, mitjançant la present s'interposa **RECURS D'ALÇADA** contra la mateixa en base als següents

ELEMENTS DE FET I FONAMENTS DE DRET

Primer: Introducció

El Delta del Llobregat és una plana deltaica d'uns 90 km² situada al costat de la gran conurbació barcelonina. La seva configuració ha implicat la situació al seu si de la pràctica totalitat d'infraestructures d'interès general que donen servei a Barcelona i, per afegitó a uns tres milions i mig d'habitants. A més, ha estat un dels principals destinataris de creixement urbanístic dels pobles radicats al seu si. En conseqüència, per Depana ha esdevingut una prioritat la defensa de la integritat dels espais naturals i, com a part d'ells, l'espai agrícola que encara hi roman. Des d'aquest punt de vista, les superfícies agrícoles en ús de conreu de caire tradicional representen un interès natural extraordinari, pel què la seva conservació és un objectiu ineludible. És en aquest context que s'interposa aquest recurs, atès que la deixadesa sistemàtica del DARPAMN en aquesta matèria està provocant la rarefacció de determinades d'aus en aquest sector, a banda de molèsties per l'admissió de la caça de forma genèrica a tota la plana agrícola per a tot l'ecosistema.

Aquesta dimissió de les seves funcions de protecció de natura per motius purament polítics (res de nou, malauradament) ha comportat l'assumpció de mesures populistes per acontentar teòricament el territori que al final acaben essent una autèntic *xec en blanc* a la caça durant tot l'any sense cap mena d'aturador, tot provocant àdhuc les queixes dels mateixos caçadors i pagesos per la impunitat absoluta amb que es duu a terme. El bunyol prové de la norma aprovada per la porta del darrera com a Disp. Add, 23a de la Llei 2/2014, de 27 de gener de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, segons la qual es pot declarar l'emergència cinegètica només a petició de 10 propietaris agrícoles afectats de forma "que pugui resultar perillosa o nociva per a les persones". Es tracta d'un article marcadament il·legal d'acord amb els arts. 58 i 62 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de patrimoni natural i de biodiversitat.

La descoberta recent de les dades oficials de nombre d'animals abatuts i la reducció en més d'un 90% de la població hivernant de l'ànec collverd completen la interposició del present recurs i l'anunci d'ulteriors accions de responsabilitat patrimonial contra l'Administració.

Segona: Caiguda sense precedents de la població hivernant d'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*)

Segons dades aportades per la pròpia DGMN el 21 d'abril de 2015 a aquesta entitat, aquestes autoritzacions no són quelcom nou al Delta del Llobregat i s'estan atorgant de forma gairebé automàtica des de fa uns anys. Aquestes són les xifres oficials dels animals morts cada any per suposats danys als conreus:

Any	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Total
Ànec coll-verd	313	476	534	1.011	712	143	3.189
Colom roquer	320	255	678	2.513	2.109	2.234	8.109
Conill de bosc	353	468	231	803	1.062	873	3.790
Cotorretes	149	107	279	617	1.925	863	3.940
Estornell vulgar	934	596	733	1.186	1.246	1.216	5.911
Falsà	113	24	20	13	48	59	277
Garsa	165	38	122	349	667	399	1.740
Gavià argentat				47	97	119	263
Gavina vulgar		8				140	148
Polla d'aigua	36	248	70	500	237	76	1.167
Porc senglar	36	8	22	32	72	6	176
Tórtora turca				894	1.545	3.811	6.250
Tudó	1.724	748	1.370	3.990	8.340	5.275	21.447

A continuació, també segons dades oficials dels censos hivernals d'anàtides de cada any, es pot veure com en paral·lel a aquestes captures hi ha hagut una caiguda en picat del nombre d'ànecs collverds:

Any	Nombre d'ànecs collverds	Exemplars abatuts
2000	2.596	No autoritzat
2001	2.119	No autoritzat
2002	3.123	No autoritzat
2003	1.536	No autoritzat
2004	1.401	No autoritzat
2005	2.024	No autoritzat
2006	1.566	No autoritzat
2007	1.595	301
2008	1.286	308
2009	836	313
2010	1.289	476
2011	894	534
2012	707	1.011
2013	274	712
2014	394	143
2015	191	¿

Des del 2009, la situació ha anat empitjorant, fins al punt que aquest any 2015, de 1.554 anàtides censades, tan sols 191 eren ànecs collverds. Els mil exemplar i escaig morts al 2012 són prou reveladors de la manca absoluta de previsió sobre aquesta espècie i l'absència de controls efectuats. Resulta inconcebible que un Departament que té com a obligació la protecció dels ecosistemes, sigui promotor de la desaparició d'una espècie comú. **En 13 anys han desaparegut el 69% del total d'ànecs i el 94% de la població de collverds.**

L'ànec collverd és una espècie comuna i en expansió a Catalunya, per la qual cosa el seu acusat descens és fruit d'una política de caça especialment intensa i localment molt significativa. **Cap gestió cinegètica pot causar la desaparició de més del 90% d'una espècie.** Els efectes del Pla Delta ja han estat superats des del 2007, i lluny d'estabilitzar-se la població, no ha fet sinó disminuir, cosa perfectament imputable als controls amb armes tot l'any. **Si això ocorre, s'han de revisar de forma dràstica i urgent les actuacions dutes a terme.**

Tercer: Il·legalitat de l'autorització impugnada segons la Llei estatal de patrimoni natural i biodiversitat

L'art. 62.1 de la Llei 42/2007, estableix que:

"1. La caza y la pesca en aguas continentales sólo podrá realizarse sobre las especies que determinen las Comunidades autónomas, declaración que en ningún caso podrá afectar a las especies incluidas en el Listado de Especies en Régimen de Protección Especial, o a las prohibidas por la Unión Europea."

La Generalitat estableix les espècies objecte de caça i pesca, entre les que es troben totes les que *de facto* es maten mitjançant l'autorització que s'impugna. Aquestes autoritzacions no es fan perquè siguin espècies protegides (que no ho són), sinó que afecten a una zona que és "**Zona de seguretat**". Precisament aquesta zona es va establir perquè durant els anys 80 els excessos dels caçadors majoritàriament urbans van causar molt problemes de seguretat als pagesos de la zona. Ara són teòricament els mateixos beneficiaris els que promouen que es torni a caçar tot l'any a la carta per suposats danys. En ser espècies caçables hi ha un **problema evident de calendari**: només s'hauria de permetre la seva caça dins el calendari previst general i no durant tot l'any, cosa que agreuja els danys a totes les espècies salvatges.

a. En primer lloc, si es maten animals a la primavera, cal acreditar de forma preventiva els danys i no actuar "per si de cas". Punt de partença: **danys reals i acreditats i de quina espècie, no permisos màniga ampla per simple comunicació perquè estan actuant en una època prohibida:**

Art. 62.3b:

"**Queda prohibido con carácter general el ejercicio de la caza de aves durante la época de celo, reproducción y crianza** y la caza durante el trayecto de regreso hacia los lugares de cría en el caso de especies migratorias."

Per tant **NO ES POT AUTORITZAR LA CAÇA EN ÈPOCA DE CRIA** d'aquesta manera genèrica. Això fa nul·la de ple Dret l'autorització. Matar animals quan totes les altres espècies (especialment les protegides) estan criant és una molèstia greu innecessària. Per això existeix la veda.

b. En segon lloc i respecte de l'ànec collverd, cal constatar la desaparició del 94% dels seus efectius hivernals i la seva rarefacció com a nidificant. Segon l'art. 62.2 de la Llei 42/2007:

"En todo caso, el ejercicio de la caza y la pesca continental se regulará **de modo que queden garantizados la conservación y el fomento de las especies autorizadas para este ejercicio**, a cuyos efectos la Comunidades autónomas determinarán los terrenos y las aguas donde puedan realizarse tales actividades, así como las fechas hábiles para cada especie."

MAI la caça pot comprometre la conservació de les espècies autoritzades. En aquest cas, l'execució dels ànecs collverds ha de ser **SUSPESA IMMEDIATAMENT** per evident posta en perill del recurs cinegètic. Això sí que és una emergència cinegètica de veritat.

c. En tercer lloc, si s'apliquen les consideracions de l'art. 58.1 de la Llei 42/2007 (segons l'art. 62.3.a1), les autoritzacions excepcionals han de ser:

"La autorización administrativa a que se refieren los apartados anteriores deberá ser **pública, motivada** y especificar..."

La motivació de l'autorització ja deixa molt que desitjar per la manca d'acreditació dels danys i l'autorització genèrica durant tot l'any i , a sobre, en zones protegides. El pitjor és que de publicitat zero. DEPANA se n'ha assabentat aquest any (després d'uns quants) i per causa de la caiguda en picat de la població d'ànecs!! Per tant , aquest és un altre element de nul·litat radical.

d. En quart lloc i, per finalitzar aquest epígraf, d'acord amb l'art. 58.5:

"5. Las Comunidades autónomas comunicarán al Ministerio de Medio Ambiente las autorizaciones acordadas según lo previsto en este artículo, a efectos de su posterior notificación a la Comisión Europea y a los Organismos internacionales pertinentes, señalando, en cada caso, los controles ejercidos y los resultados obtenidos de los mismos."

Tenint en compte que es promou la caça a totes les zones de seguretat deltaïques especificades a l'acte que es combat i dins dels espais naturals protegits de La Murtra, Can Sabadell, Els Reguerons i Can Dimoni cal comunicar aquestes excepcions a la COMISSIÓ EUROPEA i a l'Estat, atès totes són ZEPA segons la Directiva d'aus.

Per tant, cal anul·lar de forma immediata aquesta autorització. Aquesta entitat es reserva accions contra el Departament pels danys causats a l'ecosistema amb aquestes pràctiques marcadament il·legals.

Quart: Autorització dins dels espais naturals protegits de Llacuna de la Murtra, Els Reguerons, Can Sabadell i Can Dimoni (TM. De Viladecans i Sant Boi de Llobregat)

A banda de l'època d'autorització sense límit, autogestionada i tot l'any, a sobre es permet la caça dins dels espais protegits, amb una lleu limitació de dies. Hi ha una discordança entre les condicions i la part dispositiva de l'autorització. Aquesta indefinició, atès que la part dispositiva **NOMÉS AUTORITZA ZONES AGRÍCOLES**, es fa amb la indissimulada cara dura de pensar en evitar problemes de responsabilitat quan es cací dins les àrees protegides. No obstant, si llegim

la condició 1.2 de l'annex queda claríssim que els caçadors seguiran matant ocells dins dels espais protegits sense límit i tot l'any i la Generalitat es pensa que s'evita la seva part de culpa. S'ha de recalcar que la responsabilitat del Conseller i de la Directora, amb l'advertiment d'aquest escrit, torna a ser perfectament palesa.

No cal reiterar el volum d'espècies protegides que hi nidifiquen perfectament conegudes pel DAAMN. Especialment important és el martinet menut en ambdues llacunes com a nidificant i la presència regular del bitó a l'hivern. Cap d'aquestes autoritzacions és assumible dins de les zones ZEPA, atès que no té cap fonament la caça al seu si. Els models A-50 difícilment poden testimoniar l'origen dels danys (tampoc poden acreditar danys futurs), pel què és inadmissible que es cací en aquests espais cosa que és, a més, clarament il·legal.

Per tant cal prohibir de forma immediata la cacera dins de les zones humides esmentades.

Per tot això exposat, se **SOL LICITA**

Que s'admeti aquest escrit, sigui unit a l'expedient de referència, i, atesa la condició d'interessada d'aquesta Associació es tingui per formalitzat recurs d'alçada contra la Resolució de la Directora General de Forests del DARPAMN de 29 d'abril de 2016 que autoritza excepcionalment a les persones relacionades a l'Annex 1 de la mateixa dins dels terrenys agrícoles als municipis del Baix Llobregat de Viladecans, Sant Boi, Cornellà de Llobregat, El Prat de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí i Molins de Rei i la de 8 de maig de 2015 de la mateixa directora derivada de l'anterior dins de l'expedient DAAM/DZS-EC/16 per ser nul·la de ple Dret en base als arguments continguts en aquest recurs, amb suspensió de les mateixes d'acord amb el contingut de l'art. 111.3 de la LRJAPPAC.

De forma subsidiària, s'anul·li i deixi sense efecte l'autorització de caça excepcional per a l'Ànec collverd (*Anas platyrhynchos*) i en el si dels espais naturals protegits de la Llacuna de la Murtra, Can Dimoni, Can Sabadell i Els Reguerons.

Aquesta entitat es reserva emprendre accions per possible responsabilitat patrimonial contra el DARPAMN.

S'auditin el destí del muntant econòmic que es genera a costa d'aquests suposats danys i les operacions econòmiques en relació amb els permisos i els exemplars capturats dins d'una zona de seguretat.

Igualment efectua advertiment que qualsevol mort d'espècies protegides subsumible dins del supòsit de l'art. 334 del Codi Penal, produïda en el marc d'aquestes autoritzacions, implicarà la denúncia d'aquesta entitat de les autoritats signants de les mateixes.

Barcelona, 24 de maig de 2016

HONORABLE SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA, RAMADERIA, PESCA I ALIMENTACIÓ